

Sygn. akt: I C 1104/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Justyna Kurzynowska-Lubecka

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2018 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa K. D.

przeciwko (...) S.A w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A w W. na rzecz powoda K. D. kwotę 1.600 zł (jeden tysiąc sześćset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15.04.2017r do dnia zapłaty oraz kwotę 80 zł (osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.
2. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Giżycku kwotę 997,30 zł (dziewięćset dziewięćdziesiąt siedem 30/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych.

SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Sygn. akt. I C 1104/17

UZASADNIENIE

Powód K. D. wniósł o zasądzenia od (...) S.A. w W. kwoty 1600 zł wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 15.04.2017 r. do dnia zapłaty oraz przyznanie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że jest właścicielem samochodu osobowego marki P. o nr rej. (...), który został uszkodzony w wyniku zdarzenia komunikacyjnego. Odpowiedzialność za szkodę ponosi Gmina W., ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Powód zwrócił się do Wójta Gminy W. pismem z dnia 10.03.2017 r. informując go o uszkodzeniu pojazdu na skutek niewłaściwego stanu nawierzchni drogi, a ten odesłał go do pozwanego (...). Wartość szkody w pojeździe powód określił na 1600 zł.

(pozew – k. 2 - 3, pismo z dnia 15.04.2017 r. - k. 6)

W odpowiedzi (...) S.A. w W. (dalej: (...)) domagał się oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że był ubezpieczycielem Gminy W. w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Przyznał również, że została mu zgłoszona szkoda w pojeździe powoda spowodowana wg powoda niewłaściwym stanem drogi, której

obowiązek utrzymania spoczywał na Gminie W.. Zakwestionował jednakże okoliczności powstania szkody. W żaden sposób nie odniósł się natomiast do samej wysokości kosztów naprawy- wartości przedmiotu sporu.

(odpowiedź na pozew – k. 15 – 16,)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 08.03.2017 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w którym uszkodzony został pojazd powoda marki P.. Do uszkodzenia pojazdu doszło na drodze gminnej w S. gmina W.. Powód jadąc od swoich rodziców zam. S. (...) 63 poruszał się drogą gminną , która przebiegała między innymi przez siedlisko innego rolnika i w pewnym momencie poczuł silne uderzenie w podwozie. Doszło do pęknięcia miski olejowej i odpadnięcia zbiornika olejowego. Nastąpił wyciek oleju. Miejsce , w którym doszło do zdarzenia „ usiane” było ubytkami w nawierzchni. Świadkiem całego zajścia był mieszkaniec S. M. K., który przebywał na wymienionym siedlisku bowiem zamieszkuje tam jego ciotka , u której był z wizytą.

(zob. zeznania świadka k.26)

W wyniku zdarzenia samochód powoda został uszkodzony, a wartość kosztów naprawy powód określił na 1600 zł .

W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel (...) S.A. nie kwestionując swojej odpowiedzialności za szkodę co, do zasady , ani jej wysokości odmówił wypłaty odszkodowania . Zdaniem ubezpieczyciela do uszkodzenia pojazdu nie mogło dojść w okolicznościach podanych przez powoda.

Z powyższym stanowiskiem powód się nie zgodził i wobec powyższego bazując na opinii uzyskanej we własnym zakresie wystąpił na drogę sądową domagając się przyznania odszkodowania oraz zwrotu kosztów postępowania , w tym kosztów ustanowionego pełnomocnika.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w całości.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie został ustalony w głównej mierze na podstawie okoliczność, które przedstawione zostały w pozwie , a potwierdzone zeznaniami świadka, których pozwany nie podważył.

W pozostałym zakresie Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej. Biegły M. P. odpowiadającej na tezę dowodową ustalił zakres szkód w pojeździe powoda , koszt naprawy oraz przede wszystkim stwierdził ponad wszelką wątpliwość ,że do powstania tych szkód mogło dojść w okolicznościach i miejscu wskazanych przez powoda i świadka. Wartość szkody, którą poniósł powód zamyka się kwotą 1641,15 zł.

(zob. opinia M. P. k.43-59).

W tym miejscu należy wskazać , że wniosek o powołanie biegłego do wyceny szkody w pojeździe powoda został złożony już w pozwie przez profesjonalnego pełnomocnika. Sąd ten dowód dopuścił pod warunkiem uiszczenia przez powoda zaliczki na poczet kosztów przeprowadzenia dowodu (zob. post. k.26 v akt). Ostatecznie jednak pełnomocnik wypowiedział swoje pełnomocnictwo powodowi , a zaliczka nie została uiszczona. Wobec powyższego , uznając ,iż dowód z opinii biegłego jest niezbędny do prawidłowego rozpoznania sprawy , sąd zmienił swoje postanowienie dowodowe w ten sposób, że na rozprawie dnia 30.XI.2017 r. (zob. k 38) dowód ten dopuścił z urzędu. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w świetle art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a sąd ma, co do zasady prawo, a nie obowiązek działania z urzędu. Sąd Najwyższy podkreślał jednak wielokrotnie, że uprawnienie do dopuszczenia dowodu z urzędu może przekształcić się w obowiązek wówczas, gdy przeprowadzenie dowodu jest konieczne dla wydania prawidłowego orzeczenia, a jest to dowód niemożliwy do zastąpienia żadnym innym (tak np. w wyroku Sądu Najwyższego z 15 stycznia 2010 r., I CSK 199/09 LEX nr 570114 a także w wyrokach Sądu Najwyższego z 15 czerwca 2011 r., V CSK 373/10 LEX nr 885040 i V CSK 382/10 LEX nr 864025). Nie może

ujść bowiem uwadze to, że celem postępowania procesowego jest dążenie do wykrycia rzeczywistych stosunków faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a w konsekwencji dopuszczenie przez sąd z urzędu dowodu może być usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami. W szczególności może to być uzasadnione w sytuacji wysokiego uprawdopodobnienia zasadności dochodzonego powództwa, gdy jednak w ocenie sądu stanowcze ustalenie spornego faktu istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga przeprowadzenia dowodu, niewskazanego przez stronę.

Oceniając opinię powołanego przez sąd biegłego z zakresu mechaniki pojazdów należy stwierdzić, że analiza wniosków z niej płynących pozwala ocenić ją jako logiczną, jasną, spójną i wyczerpującą. Strony postępowania nie miały do niej ostatecznie żadnych zastrzeżeń. Swoje wyliczenia biegły poczynił w oparciu o dane z systemu A.--, zaś przyjęta stawka roboczogodziny wynika z uśrednienia stawek stosowanych w wielu zakładach blacharsko-lakierniczych.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Natomiast w myśl art. 821 k.c. przedmiotem ubezpieczenia majątkowego może być każdy interes majątkowy, który nie jest sprzeczny z prawem i daje się ocenić w pieniądzu. Na gruncie przedmiotowej sprawy nie było wątpliwości, że w dacie kolizji (...) S.A. obejmowała Gminę W. –właściciela drogi na której doszło do zdarzenia - ochroną ubezpieczeniową OC.

Zgodnie z dyspozycją art. 805 § 2 pkt 1 k.c. świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Na mocy art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Akurat ta kwestia nie była przedmiotem sporu w niniejszej sprawie.

Żądanie zapłaty odsetek od świadczenia głównego tj. od kwoty 1600 zł liczonych od dnia 15.04.2017 r. do dnia zapłaty nie było przedmiotem sporu. Pełnomocnik pozwanego po doręczeniu pozwu nie kwestionował, że zgłoszono mu likwidację szkody. Nie zajął także stanowiska w zakresie żądania zasądzenia odsetek od dnia wskazanego w pozwie, wysokości szkody zresztą także nie podważał. Nie przedstawił także sądowi akt postępowania likwidacyjnego. Z porównania dat(zdarzenie 08.03.2017 i żądanie odsetek 15.04.2017 r.) roszczenie powoda w tym zakresie nie wydaje się niezasadne. Decyzja sądu w tym zakresie pozostaje w zgodzie z treścią art. 230 kpc w zw. z art.233 par.1 kpc.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie I. sentencji wyroku.

Zgodnie z ogólną regułą odpowiedzialności za wynik postępowania, przewidzianą w art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Sprawę w całości wygrał powód, albowiem Sąd w całości uwzględnił jego żądania. Dlatego też zasądzono od pozwanej na rzecz K. D. koszty procesu, na które składa się zwrot opłaty sądowej. Pełnomocnictwo radcy prawnego R. C. zostało wypowiedziane, a żona powoda działająca jako jego pełnomocnik na ostatniej rozprawie nie domagała się zasądzenia zwrotu kosztów pełnomocnika.(zob. protokół rozprawy k.74)

O pozostałych kosztach sądowych orzeczono na podstawie art.113 ust.1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010, Nr 90,poz.594. z późn.zm.).